Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0084

(mr. dr. K. Engel, voorzitter, mr. R.L.H. IJzerman, mr. dr. H. Wammes, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Klacht ontvangen op	3 juni 2022
Ingediend door	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	31 januari 2023
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Vervalsing van een rekeningafschrift bij een kredietaanvraag. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor de duur van zes jaar opgenomen in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister op grond van disproportionaliteit van deze registraties. De commissie is van oordeel dat voor opname van de persoonsgegevens van de consument in deze registers voldoende grond aanwezig is. De registratieduur van zes jaar is naar het oordeel van de commissie echter niet proportioneel en moet worden vastgesteld op drie jaar.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument en 2) het verweerschrift van de bank. Na de zitting heeft de commissie nog 3) een brief (inclusief bijlage) ontvangen van de echtgenote van de consument en 4) een reactie daarop van de bank (inclusief bijlage).

1.2 Op 7 november 2022 heeft een mondelinge behandeling plaats gevonden, waarbij de consument in persoon is verschenen. Namens de bank zijn verschenen de heer [naam 1], adviseur veiligheidszaken, en de heer mr. [naam 2], legal counsel.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

2.1 Op 14 november 2020 heeft de consument bij Rabo Direct Financiering B.V., handelend onder de naam Freo (hierna: Freo), een aanvraag ingediend voor een krediet van € 5.000,- (hierna: de kredietaanvraag). Freo is een dochteronderneming van de bank. Bij de kredietaanvraag heeft de consument een rekeningafschrift van ABN AMRO Bank N.V. (hierna: ABN AMRO) over de periode 2 november 2020 tot en met 30 november 2020 gevoegd.

2.2 In het rekeningafschrift heeft de consument diverse wijzigingen aangebracht. De consument heeft erkend dat hij deze wijzigingen in het rekeningafschrift heeft aangebracht teneinde het krediet van € 5.000,- te verkrijgen. De bank heeft de kredietaanvraag afgewezen.

2.3 Op 21 januari 2021 heeft de bank de consument een brief gestuurd over zijn betrokkenheid bij een frauduleuze kredietaanvraag. De bank heeft daarin te kennen gegeven dat de persoonsgegevens van de consument worden geregistreerd:

"(…) Rabobank heeft uw gegevens opgenomen in haar Incidentenregister, het bijbehorend Extern Verwijzingsregister alsmede het Intern Verwijzingsregister.

Reden van opname
Reden van opname is uw betrokkenheid bij een frauduleuze kredietaanvraag van 5.000,00 euro bij FREO , waarbij door u gebruik gemaakt is van een vervalst rekeningafschrift van de ABN Amro. (…)

Gevolgen van registratie
De externe registratie is voor de duur van maximaal 6 jaar en eindigt op 14-11-2026. De interne registratie is voor de duur van maximaal 8 jaar en eindigt op 14-11-2028. Dit kan langer worden als er tussentijds andere incidenten plaatsvinden. (…)"

2.4 Per brief van 20 mei 2022 heeft de bank het door de consument aangetekende bezwaar verworpen:

"(…) Op 28 april jl. ontving Rabobank Klachtenservice uw brief. Hierin maakt [u] bezwaar tegen door de Rabobank genomen maatregelen. De Rabobank heeft uw persoonsgegevens geregistreerd in het Intern Verwijzingsregister (IVR), het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Incidentenregister van de Rabobank.

(…)

Uw bezwaar
In uw brief verzoekt u de bank om de registratie van uw persoo[o]nsgegevens in het EVR op grond van het proportionaliteitsbeginsel te verwijderen. U erkent fouten te hebben gemaakt in het verleden maar u heeft de gevolgen van de registratie niet kunnen overzien. (…)

Mijn conclusie
Voor de Rabobank zijn er voldoende gronden aanwezig om de registraties in het IVR, EVR en het Incidentenregister van de Rabobank te handhaven. Ik zie op basis van uw bezwaar geen aanleiding om de registraties te verwijderen dan wel de duur van de termijn te verkorten. De registraties zijn gerechtvaardigd en proportioneel. (…)"

2.5 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij een klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering van de consument

2.6 De consument vordert dat de bank de registraties van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) verwijdert, althans de duur van deze registraties verkort aldus dat deze onmiddellijk komen te vervallen.

2.7 De consument heeft zich op het standpunt gesteld dat de registraties van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR onterecht zijn. Daarvoor heeft hij de volgende argumenten aangevoerd:

a. De consument erkent dat hij fout is geweest, maar hij beroept zich op het proportionaliteitsbeginsel. De consument plaatst vraagtekens bij de verhouding tussen de maatregelen die de bank heeft genomen en de gevolgen hiervan voor de consument en zijn gezin.
b. De registraties van de persoonsgegevens van de consument leiden tot grote emotionele en financiële schade bij hem en zijn gezin. Dit leidt tot veel spanningen binnen zijn huwelijk en maakt dat hij niet vooruit kan kijken. Als gevolg van de registraties kan hij op dit moment geen hypothecaire geldlening afsluiten en is een eerdere aanvraag afgewezen. Door de opgelopen hypotheekrente heeft hij zijn kans gemist. Ook dit leidt tot spanningen binnen zijn huwelijk.
c. De consument en zijn gezin worden dagelijks gestraft voor de fouten die hij heeft gemaakt. De strafmaat is buiten proportie.
d. De consument heeft zijn fouten erkend, zijn volledige medewerking verleend, spijt betuigd en excuses aangeboden aan de bank.

Het verweer van de bank

2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

Na de zitting

2.9 Na de zitting heeft de commissie de consument verzocht bewijs te leveren voor 1) het door hem ingenomen standpunt dat de EVR-registratie in de weg staat aan zijn behoefte en de noodzaak een aanvullende hypothecaire geldlening te verkrijgen en 2) dat een eerdere aanvraag voor een hypothecaire geldlening door de EVR-registratie niet tot stand kon komen.

2.10 In reactie hierop heeft de echtgenote van de consument per brief aan de commissie laten weten dat zij behoefte hebben aan een aanvullende hypothecaire geldlening om hun huis en tuin af te kunnen maken. In het leefbaar maken van de woning is de noodzaak van het verkrijgen van een geldlening gelegen, aldus de echtgenote van de consument. Ook heeft de consument een bericht van Nationale Nederlanden van 30 november 2022 overgelegd, waarin staat dat geen rentevoorstel wordt gedaan naar aanleiding van de ingediende hypotheekaanvraag. Dit, omdat sprake is van een positieve EVA-melding.

2.11 De bank is in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. In zijn reactie heeft de bank – kort samengevat en voor zover relevant – kenbaar gemaakt geen aanleiding te zien de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR te verwijderen.

3. De beoordeling

Waar deze zaak over gaat

3.1 Aan de commissie ligt de vraag voor of de bank de registraties van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR moet verwijderen, althans de duur van deze registraties moet verkorten aldus dat deze onmiddellijk komen te vervallen.

Over externe registratie van persoonsgegeven in het Incidentenregister en het EVR

3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor zes jaar geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Dit houdt het volgende in.

3.3 Elke bank houdt een Incidentenregister bij. Doet zich een incident voor, dan wordt dit incident omschreven in het Incidentenregister, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkenen worden vermeld. Alleen medewerkers van de afdeling Veiligheidszaken van een bank hebben toegang tot dit systeem.

3.4 De bank kan daarnaast besluiten om andere banken te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken, op te nemen in het EVR, een systeem waar alle banken toegang toe hebben. Medewerkers van andere banken kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van een bank. Vervolgens kunnen zij de informatie over het incident opvragen bij de bank die de melding heeft opgenomen in zijn Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de bank die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere banken hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, zullen weigeren.

3.5 Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

3.6 Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft, mogen banken niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[1] De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR zijn opgenomen in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI, zie de bijlage bij deze uitspraak).

3.7 De commissie toetst eerst of de opname in het EVR terecht en proportioneel is. De gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidentenregister staat. Door deze koppeling is de registratie in het Incidentenregister toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.[2] Als de melding in het EVR niet is toegestaan moet worden beoordeeld of de registratie in het Incidentenregister wel mag worden gehandhaafd.

De registratie in het EVR is terecht

3.8 Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Vereist is dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld aan de fraude.[3] Dit betekent dat een verdenking van fraude alleen niet genoeg is; hier moet ook bewijs voor zijn. Een bank moet dus goede redenen hebben de gegevens te registreren en hij moet die redenen ook voldoende kunnen onderbouwen.

3.9 De commissie oordeelt dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR mocht opnemen.

3.10 De bank heeft zich op het standpunt gesteld dat de consument heeft geprobeerd om Freo op oneigenlijke gronden te bewegen een krediet aan hem te verstrekken. De bank heeft toegelicht dat het als bewijs gebruiken van een vervalst bankafschrift om zodoende Freo te bewegen een krediet aan hem te verstrekken, strafbaar is. Hiertoe heeft de bank verwezen naar artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) (‘oplichting’), artikel 225 Sr (‘valsheid in geschrift’) en artikel 45 Sr (poging tot misdrijf). Volgens de bank heeft de consument in eerste instantie ontkend dat hij iets met de manipulatie van het rekeningafschrift te maken had, maar heeft hij dat naderhand erkend. Daarmee bestaat volgens de bank een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat de consument de gestelde strafbare feiten heeft gepleegd.

[1] Zie onder andere Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, rechtsoverweging 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl, en Geschillencommissie Kifid nr. 2017-717, onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.
[2] Artikel 5.1.1 van het PIFI, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.
[3] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, rechtsoverweging 4.4, te vinden op www.rechtspraak.nl.

3.11 De commissie constateert dat de consument in de processtukken, maar ook tijdens de zitting heeft erkend dat hij het rekeningafschrift heeft vervalst en dat hij op die manier heeft geprobeerd Freo te bewegen hem een krediet van € 5.000,- te verstrekken.

3.12 De overwegingen onder 3.10 en 3.11 brengen mee dat sprake is van een zwaardere verdenking van fraude dan een redelijk vermoeden van schuld. Daarmee is voldaan aan het hiervoor onder 3.8 genoemde vereiste.

De registratie in het EVR voldoet aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit

3.13 Vervolgens toetst de commissie of de bank het proportionaliteits- en subsidiariteits-beginsel voldoende in acht heeft genomen.[4]

3.14 Bij *subsidiariteit* gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registratie is om andere banken erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van kredietfraude. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.

3.15 Bij *proportionaliteit* gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die door de bank worden nagestreefd met de registratie.

3.16 De consument heeft in dit verband het standpunt ingenomen zoals hiervoor weer-gegeven onder 2.7.

3.17 Daartegenover heeft de bank zich op het standpunt gesteld dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR voor de duur van zes jaar proportioneel is. De bank heeft toegelicht dat hij ervan mocht uitgaan dat de informatie die de consument ten behoeve van de kredietaanvraag bij Freo aanleverde, volledig en – in ieder geval – niet gemanipuleerd was. De bank is van mening dat dit een fundamentele eis in het maatschappelijk verkeer is en dat de consument dit fundamentele vertrouwen op ernstige wijze heeft geschonden. Volgens de bank is het een belangrijke taak van de bank om de financiële sector in dit soort gevallen te beschermen.

[4] Zie artikel 5.2.1 sub c van het PIFI.

Hoewel de bank begrijpt dat de gevolgen van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR ingrijpend voor hem kunnen zijn, betekent dit volgens de bank echter niet automatisch dat de registratie daardoor disproportioneel is. De consument heeft bovendien niet aangetoond dat hij van deze registratie concrete hinder ondervindt, die zwaarder weegt dan het belang van de bank bij deze registratie, aldus nog steeds de bank. Naar de mening van de bank heeft de consument niet onderbouwd dat hij geen hypothecaire geldlening kan afsluiten en blijft hij verder in algemeenheden, zoals spanningen binnen zijn huwelijk, de coronacrisis en de onmogelijkheid om vooruit te kijken.

3.18 De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR op zichzelf, dat wil zeggen los van de door de bank gekozen registratietermijn, voldoet aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registratie impact heeft op de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden. De commissie ziet echter ook dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan een poging tot kredietfraude. Financiële instellingen (andere banken) moeten daartegen worden beschermd, zodat registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR passend is.

3.19 Met betrekking tot de duur van de door de bank gekozen termijn (zes jaar) overweegt de commissie als volgt. Uit het verweerschrift van de bank blijkt dat de bank bij het bepalen van de duur van de registratietermijn is uitgegaan van een standaardtermijn van acht jaar. De bank heeft dus 'afgeteld'. Met andere woorden: de bank heeft acht jaar als standaard genomen en is ervan uitgegaan dat onder omstandigheden van die standaard moest worden afgeweken. Die benadering is naar het oordeel van de commissie niet juist.[5] Als uitgangspunt geldt dat de verwerking van persoonsgegevens beperkt dient te blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (hier: het waarschuwen van andere banken naar aanleiding van wat de consument gedaan heeft).[6] Er moet dus, in gevallen als de onderhavige, niet worden 'afgeteld', zoals de bank heeft gedaan, maar 'opgeteld', in die zin dat de registratietermijn langer zal zijn naarmate de frauderende consument, gelet op hetgeen hij op zijn kerfstok heeft, een groter risico vormt voor andere banken.

3.20 Gelet op hetgeen hiervoor uiteen is gezet en rekening houdend met de specifieke omstandigheden van deze zaak, is de commissie van oordeel dat een registratieduur van drie jaar (en dus tot 14 november 2023) proportioneel is.

[5] In gelijke zin: Geschillencommissie Kifid nrs. 2022-0335 onder 3.11-3.14 en 2022-0957 onder 3.19-3.20.
[6] Zie punt 39 van de considerans van de AVG, waarin onder meer het volgende staat: "De persoonsgegevens dienen toereikend en ter zake dienend te zijn en beperkt te blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Dit vereist met name dat ervoor wordt gezorgd dat de opslagperiode van de persoonsgegevens tot een strikt minimum wordt beperkt." Zie ook artikel 5 lid 1 aanhef en onder c AVG, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

Vaststaat dat de consument bewust een rekeningafschrift heeft vervalst met als doel een krediet te verkrijgen dat hem anders niet verstrekt zou zijn. Hiermee heeft de consument laten blijken dat hij onder omstandigheden zijn eigen belang stelt boven dat van financiële dienstverleners. Dit rekent de commissie de consument aan, waarbij de commissie benadrukt dat dergelijk gedrag een registratieduur van meerdere jaren rechtvaardigt. Verwijdering van de registratie, zoals door de consument gevorderd, acht de commissie in dit kader en gelet op de termijn die thans verstreken is, niet aan de orde. Wel ziet de commissie in de omstandigheden dat de consument zijn fout heeft erkend, hij uitvoerig spijt heeft betuigd en heeft aangetoond dat hem (en daarmee ook zijn echtgenote) een hypothecaire geldlening is geweigerd door Nationale Nederlanden aanleiding de registratieduur vast te stellen op drie jaar. Hierbij betrekt de commissie ook de omstandigheid dat uit de brief van de echtgenote van de consument van 29 december 2022 spreekt dat zij niet gelukkig is over hetgeen de consument jegens de bank gedaan heeft. Zij spreekt van "boontje komt om zijn loontje", "ongelofelijk dom" en van een "schaduw tussen ons gezin". De consument wordt dus ook in dit opzicht geraakt door de registratie van zijn persoonsgegevens, hetgeen pleit voor een wat minder lange registratieduur.

De registratie in het Incidentenregister is terecht

3.21 Gelet op het bovenstaande blijft de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister.[7] Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

3.22 De commissie ziet echter geen aanleiding voor een langere duur van de registratie in het Incidentenregister dan in het EVR. Dat betekent dat ook de registratie in het Incidentenregister op 14 november 2023 komt te vervallen.

Conclusie

3.23 De conclusie is dat de bank niet gehouden is de persoonsgegevens van de consument uit het Incidentenregister en het EVR te verwijderen. De bank moet wel de duur van deze registraties in die zin verkorten dat deze op 14 november 2023 komen te vervallen.

[7] Zie artikel 5.1.1 van het PIFI, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

4. De beslissing

De commissie:

– beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR in die zin aanpast dat deze uiterlijk op 14 november 2023 vervallen;

– wijst het meer of anders gevorderde af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot zes weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3. Algemeen

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5. Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

1. Persoonsgegevens moeten:
   a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
   b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
   c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
   d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
   e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is;

persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

   De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

2. (…)
3. (…)
4. (…)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
   a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
   b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
   c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
   a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
   b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
   a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;

b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafrecht (Sr)

Artikel 45 Sr

1. Poging tot misdrijf is strafbaar, wanneer het voornemen van de dader zich door een begin van uitvoering heeft geopenbaard.
2. Het maximum van de hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij poging met een derde verminderd.
3. Geldt het een misdrijf waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste twintig jaren.
4. De bijkomende straffen zijn voor poging dezelfde als voor het voltooide misdrijf.

Artikel 225 Sr

1. Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.
3. Indien een feit, omschreven in het eerste of tweede lid, wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met een derde verhoogd.

Artikel 326 Sr

1. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, hetzij door het aannemen van een valse naam of van een valse hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtsels, iemand beweegt tot de afgifte van enig goed, tot het verlenen van een dienst, tot het ter beschikking stellen van gegevens, tot het aangaan van een schuld of tot het teniet doen van een inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Indien het feit wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met een derde verhoogd.

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv

Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.